

Rundt i Sri Lanka

Vi fortsætter turen fra kysten op i højlandet

Rundt i Sri Lanka

Røveri ved højlys dag, Buddhas tand - og vandretur på svellerne

For buddhisterne her på Sri Lanka er det vigtigt, at de foretager mindst een pilgrimsrejse til landets største helligdom, Templet med Buddhas tand. Det giver et stort plus på karma-kontoen og dermed øgede chancer for et bedre næste liv. Legenden fortæller, at da Buddha for ca. 2500 år siden døde og blev brændt på bålet, nåede en snarrådig proselyt at redde den venstre kindtand. Senere blev tanden smuglet til Sri Lanka gemt i en prinsesses hår, og i de efterfølgende århundreder blev ejerskabet af tanden nærmest ensbetydende med retten til at regere landet. Da portugiserne i 1505 erobrede den vestlige del af øen, måtte de derfor have fat i tanden! Det lykkedes, og byttet blev sejlet til en anden portugisisk koloni, Goa i Indien, hvor de i fred og ro kunne tilintetgøre den. Men nej, Sri Lanka kongen kunne meddele, at det kun var en kopi, og at den ægte tand var forsvarligt bag lås og slå.

Ved en anden lejlighed var det en lokal konkurrerende hersker, som fik fat i tanden. Også han forsøgte at smadre den, men i stedet steg tanden til himmels og lyste som en klar stjerne. Billedet her er eet af en snes, som fortæller tandens utrolige

historie, og som hænger i Den Hellige Tands Tempel i Kandy. Vi besøgte templet sammen med en stor skare turister og troende, som ofrer blomster (se billede på forsiden) og tænder skåle med kokosolie. Selve tanden kan man ikke se, da den skulle befinde sig i den mindste af 6 guldæsker, som hverken må eller kan åbnes. Man skulle jo nødig miste sine illusioner.

I Kandy boede vi på et nydeligt hotel, fredeligt lidt oppe ad bjergsiden. Når vi spiste morgenmad på tagterrassen, var der en fyr med en slangebøsse, hvis eneste opgave var at holde de mange aber væk, da de ellers lynhurtigt ville hoppe ind på bordet og stjæle maden. En morgen, mens vi var ved at gøre os klar til dagens udflugter, opdagede Anja pludselig, at en bærepose fyldt med nyindkøbte hårspænder var væk. Vi fandt den senere nede i haven i god behold, dog minus et enkelt spænde med små klokker i. Mon aben - i skuffelse over at der ikke var noget spiseligt - nu springer rundt og ringler? På billedet på forsiden er en abe på vej ind af terrassedøren, men efter billedet, blev den jaget ud igen.

Der er sket en voldsom udvikling, siden jeg var her sidst for 10 år siden. Dengang var der borgerkrig med tamilerne i nord og tsunami-katastrofen hang tungt. Der var kun ganske få turister. Nu er der nærmest en parallel økonomi: På de populære turist destinationer ved de mindre byer er næsten alle huse nu omdannet til små og større pensionater. Medens man på en god lokal restaurant kan få et komplet måltid incl chokolademousse og kaffe for 25 kr, så kan man på nabo-cafeen komme til at betale det samme for en kop cafe latte.

Offentlig transport er noget, som stadig er upåvirket: vi kørte i går en 4 t lang togtur, der kostede 3 kr. Det var ganske vist på 3. Klasse og toget var mere end stopfuldt. Der var naturligvis ingen ledige siddepladser, og vi kom til at stå i gangen ved en flok unge fyre med en Bob Marley-tromme. De forbarmede sig over os og tilbød en siddeplads. Vi har som regel en håndfuld 2-kroner med, som er en populær souvenir, når de får hele historien om kronen, ørerne, hullet og dronninge-M'et. Det blev hurtigt

omdøbt til Marley. Et par kinesiske damer havde også fundet plads, og de var

hurtige til at hente en Bob Marley klassiker på deres mobiltelefon, som gruppen så akkompagnerede.

Vi er lige nu oppe i højlandet, hvor der er utroligt smukt med teplantager, bjergkløfter og hvor veje og jernbanen snor sig om kap. Et sted tager jernbanen et 360grader loop for et komme videre ned ad bjerget. For de gående, der af lyst eller nød skal et andet sted hen, en skinnerne ofte den letteste rute. Vi

prøvede det selv, da vi skulle op på det lokale bjerg. Her fandt vi samtidig en af sikkert flere årsager til, at togene kører meget langsomt og gyngende. De gamle træsveller var mange steder næsten rådnet væk, og når vi trådte på dem, klirrede de løse bolte på skinnerne. Køreplanerne ændres heller ikke unødigt, og på nogle stationer står tiderne

udhugget i en sten. I Kandy er der desuden denne fine info-tavle:

Og maden? Med min begrænsede entusiasme over ris, klægt brød, friturestegte dej-klumper og uendelige rækker af søde kager, som suverænt er de mest populære spiser, kan det være en udfordring at finde et godt måltid. Mens Camilla og børnene var her, lavede vi for det meste selv mad: hvidløgsgrejer stegt i Lurpak, østershatte i Arla flødesovs eller saltkiks med Havarti-ost. Til sammenligning består det lokale køkken af rice & curry: en stor skål ris med 3 slags stærkt krydrede

karrysovse og linser over - hvergang de samme, forekommer det. Retten indtages med fingrene, dvs man moser blandingen sammen i håndfladen og stopper derefter en nævefuld i munden, så kinderne udspiles.

Vi synes, vi har bedst erfaring med de indiske restauranter, med de mange forskellige massala-retter, der er afstemte, så man kan smage andet end den krasse chili.

Mange hilsner fra

Anja og Søren